

membrum Capiti suo, obstrictus est, ratione in conscientiam adductâ; lubens tandem alacri fortique animo durissimam hanc in se suscepit Provinciam, & post placatam Cæsaris iram & compositam inter præmemoratos Inco. PPes. & Orddes. gratiam, ad recipiendum ab ipsis Sæ. Rom. Cæsæ. Rag^{æq}; Mis nomine sollemne homagium Vratislaviam usq; iter contendit: Cui cum unâ cum aliis non degeneribus Patriæ Incolis interfuerim, paulla quædam de illo annotare volui, si tamen τῷ ἡρώϊ μαχαρίῳ ἢ τῷ Ζηνὶ ὑπομύῳ prius litavero, ut ab his chartis virulentas abigat muscas, homines dico malignos, quibus, secundum M. Varronem, sæpè alabastrer uinguenti plenus putere videtur.

III. Non. iuxbris illuxerat, cum Seretas Sæ. valedictis Illustrissimâ Coniuge, sobole principali lectissimâ, & Matre desideratissimâ, quæ tunc imbecilli erat valetudine, Dresdâ, propugnaculis munitissimâ Vrbe, in viam se dedit, Comitatusq; cum Ipsâ, sive Togatæ sive armatæ militiæ florem spectes, longè splendidissimus, & qui talem Principem decet. Pluviuscula erat primulum, sed quam ventus Aquilonius paullo post dispulit. Ut viæ tædium falleret, obiter & quasi præter viam venatiumculam instituit; quâ leviter decursâ, illâ ipsâ Vesperâ Bischoffsverdam feliciter appulit.

Pridiè Non. iuxbris circa diluculum ad Lusatiæ fines pertigit. Pressa hinc nuperæ noctæ vestigia advenientium oculis sese offerre. Sed quid faciat pius Pater, qui post meritam castigationem filii notas in tenello corpore videat?

Circa meridiem itaque Marchionatus metropolin Burdissinū Seretas Sæ. intravit, Consulibus & Senatoribus extra portam Urbis progressis, ut indulgentissimum Principem

